

24.6.2010

СЪОБЩЕНИЕ ЗА ЧЛЕНОВЕТЕ НА ЕП

Относно: <Titre>Петиция 1834/2009, внесена от Konstantinos Lazaridis, с гръцко гражданство, относно Рамково решение № 2002/584/ПВР на Съвета относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки и неспазването на принципа „ne bis in idem“</Titre>

1. Резюме на петицията

Вносителят на петицията посочва, че френски съд го е осъдил за деяние, по което преди това е бил признат за невинен от гръцки съд, като поради пропуски в законодателството на ЕС в тази област, той е изправен пред заплахата да изтърпи присъда лишаване от свобода във Франция. В тази връзка вносителят се позовава на факта, че Рамковото решение № 2002/584/ПВР на Съвета относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки не осигурява на гражданите на ЕС сигурност за това, че принципът за „ne bis in idem“ ще бъде спазен от съдебните органи на държавите-членки. Следователно вносителят на петицията моли Европейския парламент да предприеме необходимите мерки за коригирането на този сериозен законодателен пропуск.

2. Допустимост

Обявена за допустима на 23 март 2010 г. Комисията е приканена да предостави сведения (член 202, параграф 6 от правилника).

3. Отговор от Комисията, получен на 24 юни 2010 г.

Европейската комисия не разполага с никакви правомощия да се намесва в ежедневната работа на системата на наказателното правораздаване на която и да е отделна държава-

членка. Следователно в конкретния случай единствено Франция и Гърция носят отговорност за правната оценка на случая на вносителя на петицията.

Въпреки това Комисията би искала да направи следните забележки за сведение на комисията по петиции.

В Европейския съюз задължителното правило, засягащо принципа „*ne bis in idem*“ в наказателните производства, е заложено в членове 54–58 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген. Тази разпоредба е тълкувана по много поводи от Съда на ЕС, който по-специално счита, че оправдателните присъди имат и ефект на „*ne bis in idem*“ за целия Съюз, разбира се дотолкова, доколкото едно второ производство би засягало същите факти (вж. решението на Съда от 28 септември 2006 г. по дело C-150/05, Van Straaten).

Освен това Рамково решение 2009/948/ПВР относно предотвратяване и уреждане на спорове за упражняване на компетентност при наказателни производства (ОВ L 328, 15.12.2009 г., стр. 42) има за цел да предотврати случаите, при които едно и също лице е субект на паралелни наказателни производства в различни държави-членки за същите факти. Това наистина би крило риск от произнасяне на две окончателни съдебни решения по отношение на едни и същи факти в нарушение на принципа „*ne bis in idem*“. Държавите-членки трябва да приложат това Рамково решение до 5 юни 2012 г.

По отношение на принципа „*ne bis in idem*“, по-специално член 3 от Рамковото решение на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки (ОВ L 190, 18.7.2002 г., стр. 1), под заглавието „Случаи, при които не се допуска изпълнение на европейска заповед за арест“, предвижда следното: „Съдебният орган на държава-членка по привеждане на решенията в изпълнение (по-долу „изпълняващ съдебен орган“) отказва да изпълни европейска заповед за арест в следните случаи: 2. когато изпълняващият съдебен орган е уведомен, че издирваното лице е осъдено от държава-членка за същите деяния, при условие че наказателното преследване е завършило с присъда, наказанието е изтърпяно, изтърпява се към момента или изпълнението му е погасено по давност.“ Това задължително основание за отказ предполага, че изпълняващият съдебен орган е уведомен за предишното съдебно решение, за което най-вероятно ще призове засегнатото лице или неговия адвокат.

На последно място, член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз предвижда, че никой не може да бъде подложен на наказателно преследване или наказан за престъпление, за което вече е бил оправдан или осъден на територията на Съюза с окончателно съдебно решение в съответствие със закона.

Заклучения

Комисията не разполага с правомощия да придвижва по-нататък този конкретен случай. Комисията по петиции би могла да посъветва вносителя на петицията да поиска правна консултация относно наличните средства за съдебна защита съгласно френското право.

